
ZUHRUF SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Zuhruf 43/1)

هـ
حـ

HA! MİM!

(Zuhruf 43/2)

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

Her şeyi açıkça ortaya koyan bu Kitabı iyi düşünün.

(Zuhruf 43/3)

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Onu, Arapça ayetler kümeleri haline getirdik; belki aklınızı kullanırsınız.

(Fussilet 41/3)

كِتَابٌ فَصَّلْتُ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Bu bir kitaptır ki ayetleri, bilenler topluluğu için Arapça ayet kümeleri halinde açıklanmıştır.

(Fussilet 41/4)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Müjdeleyen ve uyarıcı bir yapıdadır ama çokları ondan yüz çevirir; dinlemezler.

(Zümer 39/27)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Biz bu Kur'an'da insanlar için her konuyu örnekleedik ki akıllarını başlarına toplasınlar.

(Zümer 39/28)

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Örneği, çarpıklığı olmayan Arapça âyetler kümeleri halinde verdik ki kendilerini koruyabilsinler.

(Zuhruf 43/4)

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

O, katımızdaki Ana Kitap'tadır; yücedir, hikmetlidir.

(Rad 13/37)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

Kural böyledir; Kur'an'ı Arapça hükümler olarak indirdik. Bu bilgi sana geldikten sonra onların arzularına uyarsan, Allah'a karşı senin ne bir dostun ne de koruyucun olur.

(Rad 13/38)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٌ

Senden önce de elçiler gönderdik. Onlara eşler, evlatlar vermiştik. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan bir ayet getiremez. Her dönemin bir Kitap'ı vardır.

(Rad 13/39)

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

Allah, düzenine göre süreyi kısaltır veya sabitler. Ana Kitap O'nun yanındadır.

(Vakıa 56/75)

فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

Yok yok! Yıldızların bulunduğu yere yemin ederim,

(Vakıa 56/76)

وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

Bilseniz bu büyük bir yemindir.

(Vakıa 56/77)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

O değerli bir Kur'an'dır,

(Vakıa 56/78)

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ

Kınında saklı bir kitaptadır.

(Zuhruf 43/5)

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ

Gereksiz işlere dalmış bir halksınız diye göz yumup bu Zikri, size ulaştırmaktan vaz mı geçelim?

(Rad 13/36)

وَالَّذِينَ اتَّيْنَاهُمْ بِالْكِتَابِ يُفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْب

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle sevinirler. İçlerinde onun bir kısmından hoşlanmayan topluluklar vardır. De ki: “Bana emredilen, yalnız Allah’a kul olmam ve O’na ortak oluşturmamamdır. Ben insanları Allah’a çağırırım; varıp gideceğim yer O’nun huzurudur.”

(Muhammed 47/14)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

Rabbinden gelen açık bir belgeye dayanan kişi, yaptığı kötülükler kendine güzel görünen kişi gibi olur mu? Onlar kendi keyiflerine göre davranırlar.

(Zuhruf 43/6)

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

Sizden öncekilere de nice nebiyi elçi olarak göndermiştik.

(Bakara 2/87)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

Musa'ya o kitabı vermiş, ardından da onun izinden giden elçiler göndermiştik. Meryem oğlu İsa'ya da açık belgeler vermiş, onu Kutsal Ruh yani Cebrail ile güçlendirmiştik. Hoşunuza gitmeyen bir şeyle gelen her elçiye kafa mı tutmalıydınız? Kimini yalancı sayıp, kimini de öldürmeli miydiniz?

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi ardarda gönderdik. Her toplum kendine gelen elçiye yalancı saydı. Biz de o toplumlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar def olsunlar!

(Zuhruf 43/7)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara hangi nebi gelse mutlaka hafife alırlardı.

(Hicr 15/10)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِبَعِ الْأَوَّلِينَ

Senden önceki topluluklara da elçiler gönderdik.

(Hicr 15/11)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara ne zaman bir elçi gelse mutlaka hafife almışlardır.

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Kendilerine bir elçi gelmeyegörsün, hemen hafife alırlar.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri etkisizleştirdiğimizi görmediler mi? Onlar bunlara dönemez.

(Zuhruf 43/8)

فَأَهْلَكْنَا أَسَدًّا مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

Bunlardan daha üstün vurucu güce sahip nicelerini etkisiz hale getirdik. Öncekilerin örnekleri başka ayetlerde anlatılmıştı.

(Rum 30/9)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Yeryüzünde de dolaşmadılar mı ki, kendilerinden önce gelenlerin sonunun ne olduğunu görsünler. Öncekiler bunlardan çok daha güçlü kimselerdi. Toprağı işlemişler ve bunların şenlendirmelerinden daha çok şenlendirmişlerdi. Elçileri de onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Allah onlara yanlış yapmamıştı; yanlış onlar kendilerine yaptılar.

(Fatr 35/44)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görsünler. Onlar, bunlardan daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakabilecek yoktur. Bilen o, ölçü koyan odur.

(Mümin 40/21)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مِنْهُمْ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَا بَدْرًا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ أَوَّلِ قَوْمٍ

Yeryüzünde dolaşmazlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler. Onlar çok daha güçlüydüler ve daha iyi eserler bırakmışlardı. Allah onları suçlarına karşılık kısıvrak yakaladı. Allah'a karşı onları koruyacak hiç kimseleri yoktu.

(Kaf 50/36)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ

Onlardan önce, daha üstün vurucu güce sahip nicelerini etkisizleştirdik. Ülkelerinde kazmadık yer bırakmamışlardı. Onlardan geriye kalan var mı?

(Zuhruf 43/9)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

Onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorarsan, tereddüt etmeden, “Üstün ve bilgili olan Allah yarattı.” derler.

(Ankebut 29/61)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

Bunlara, “Gökleri ve yeri yaratan, Güneş’i ve Ay’ı hizmete sokan kimdir?” diye sorsan kesinlikle “Allah’tır.” derler. Öyleyse yanlışta nasıl sürükleniyorlar?

(Lokman 31/25)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara; "gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan tam bir kararlılıkla "Allah'tır." derler. De ki: "Yaptığı her şeyi güzel yapmak Allah'a mahsustur." ama onların çoğu bunu bilmez.

(Zümer 39/38)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

Onlara: “Gökleri ve yeri, kim yarattı?” diye sorsan kesin olarak “Allah.” derler. De ki: “Allah ile aranızda neyi koyup yalvardığınıza baktınız mı? Allah bana bir sıkıntı vermek istese, onlar bu sıkıntıyı fark edebilirler mi? Ya da bana iyilik etmek istese, onlar, O’nun bu iyiliğini önleyebilirler mi?”. De ki “Allah bana yeter. Kendilerine dayanak arayanlar O’na güvenip dayansınlar.”

(Zuhuf 43/87)

وَأَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَيْ يُوْفِكُونُ

Onlara (müşriklere), kendilerini kimin yarattığını sorarsan kesinlikle “Allah” diyeceklerdir. Öyleyse bu yanıŖa nasıl sürükleniyorlar?

(Zuhuf 43/10)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Yeryüzünü size beşik gibi yapan ve hedefinize ulaşmanız için orada yollar oluşturan O’dur

(Nahl 16/15)

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Sizi kaydırıp batırmasın diye yerin içine sabitleyen dağlar yerleştirdi. Hedeflerinize ulaşabilmeniz için de ırmaklar ve yollar koydu.

(Nahl 16/16)

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

Birçok işaretler ve yıldızlarla yollarını bulurlar.

(Ta Ha 20/53)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

Yeryüzünü sizin için beşik gibi yapan ve sizin için orada yollar açan O’dur. Gökten su indirdi de onunla çiftlerden çeşit çeşit bitkiler bitirdi.

(Ta Ha 20/54)

كُلُوا وَارْزُقُوا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى

Onlardan yiyin, malınızı davarınızı da otlatın. Bunda aklını çalıştıranlar için kesin belgeler vardır.

(Ta Ha 20/55)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

Sizi topraktan yarattık, yine toprağa çevireceğiz ve bir kere daha sizi topraktan çıkaracağız.

(Zuhruf 43/11)

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

Gökten bir ölçüye göre su indiren Allah'tır. Onunla ölü bir bölgeyi canlandırır. Kabirlerinizden de böyle çıkarılacaksınız.

(Araf 7/57)

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

İkramından önce rüzgârları müjdeci olarak gönderen O'dur. Rüzgârlar yağmur yüklü bulutları taşıyınca ölü toprağa sürer, o buluttan su indirir, onunla her türlü ürünü çıkarırız. İşte ölüleri de böyle diriltiriz, belki bilgilerinizi kullanırsınız...

(Rum 30/50)

فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah'ın ikramının etkilerine baksana; toprağa, ölümünden sonra nasıl can veriyor. Bunu yapan elbette ölülere de can verir. O, her şeye bir ölçü koyar.

(Fatır 35/9)

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ

Bulutları kaldıran rüzgârları Allah göndermiştir. Bulutu ölü bir bölgeye gönderir ve toprağı onunla canlandırır. İşte yeniden diriliş de böyle olacaktır.

(Fussilet 41/39)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah'ın ayetlerinden biri de şudur: Yeri kupkuru görürsün; üzerine yağmur suyunu indirdik mi kıvılgan ve kabarır. Yeri dirilten Allah, elbette ölüleri de diriltecektir. O, her şeyin ölçüsünü koymuştur.

(Zuhruf 43/12)

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

O, bütün çiftleri yaratan Allah'tır. Size hayvanlardan ve gemilerden binekler yapmıştır.

(Yasin 36/36)

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

Yerin bitirdiklerini, kendilerini ve bilmedikleri her şeyi çift yaratan Allah, her türlü eksiklikten uzaktır.

(Şura 42/11)

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

O, gökleri ve yeri bölünme ile yaratandır. Size kendi türünüzden eşler var etmiş, büyükbaş ve küçükbaş hayvanları da eşler halinde yaratmıştır. Sizi böylece üretiyor. O'na herhangi bir açıdan benzeyen bir şey yoktur. O dinler ve görür.

(Zuhruf 43/13)

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي

سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

Bu binekler üstünde rahat etmeniz içindir. Rahatladığınız zaman Rabbinizin nimetlerini hatırlamalı ve şöyle demelisiniz: “Bunları hizmetimize veren Allah'a boyun eğeriz; yoksa bunu kendiliğimizden başaramazdık.

(Nahl 16/7)

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُفٌ رَّحِيمٌ

Yüklerinizi öyle yere taşırlar ki yarı canınız gitmeden siz oralara varamazsınız. Rabbiniz çok şefkatlidir ve ikramı boldur.

(Nahl 16/8)

وَالْحَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Atları, katırları ve eşekleri sizin için hem binek, hem de süs olsun diye yarattı. Bilmediğiniz daha neler yaratır.

(Lokman 31/20)

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ
ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

Allah'ın göklerde ve yerde olanları hizmetinize verdiğini; sizi, açık ve gizli nimetleriyle kuşattığını görmez misiniz? Kimi insanlar, bir bilgiye, bir rehber ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmadan Allah hakkında tartışmaya girerler.

(Casiye 45/13)

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ

O göklerde ve yerde olan her şeyi, onayı dahilinde hizmetinize vermiştir. Bunda, düşünen bir topluluk için göstergeler vardır.

(Zuhruf 43/14)

وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

Biz yeni bir bedenle Rabbimizin huzuruna çıkarılacağız.”.

(Vakıa 56/60)

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Biz aranızda ölümün ölçüsünü koyduk; kimse bizden kaçıp kurtulamaz.

(Vakıa 56/61)

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

Bunu, görüntünüzü değiştirmek ve bilmediğiniz bir görüntüde sizi yeniden yapılandırmak için yazdık.

(Zuhruf 43/15)

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

Tutup bazı kullarını, O'nun bir parçası yaptılar. Bu insanların nankörlüğü gerçekten çok açık.

(Enam 6/100)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يَصِفُونَ

Cinleri Allah'ın ortakları saydılar; oysa cinleri O yaratmıştır. Allah'ın oğulları ve kızları var diye bilgisizce kestirip attılar. O, onların tanımlamalarından uzak ve yücedir.

(Enam 6/101)

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O'dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir. Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Enam 6/102)

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O'na kul olun. Her şey üzerinde vekil olan O'dur.

(Enam 6/103)

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Gözler O'nu kuşatamaz ama O, gözleri kuşatır. O nazik davranır, her şeyin iç yüzünü bilir.

(Enam 6/104)

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِيظٍ

Rabbinizden size basiretler geldi. Kim görürse kendi için görür, kim de körlük ederse kendi aleyhine olur. Ben sizi koruyacak değilim.

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki: "Ben de tıpkı sizin gibi insanım. Bana ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa iyi iş yapsın ve tek olan Rabbine kullukta, hiçbir şeyi O'na ortak saymasın."

(Zuhruf 43/16)

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفِيكُمْ بِالْبَنِينَ

Yoksa Allah, yarattıkları kızlardan bazılarını kendine aldı da oğlanları tamamen size mi bıraktı?

(Necm 53/21)

الْكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى

Erkekler sizin olsun, kızlar da Allah'ın, öyle mi?

(Necm 53/22)

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى

Bu, haksız bir paylaşma olmaz mı?

(Zuhruf 43/17)

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

Onlardan birine Rahman için örnek verdiği bir kız evladı müjdesi verilse, öfkesini içine gömmeye çalışırken yüzü mosmor olur.

(Nahl 16/57)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

Allah'ın kızları olduğu yakıştırmasını yapıyorlar, o bundan uzaktır, çok istedikleri erkekleri ise kendilerine yakıştırmıyorlar.

(Nahl 16/62)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ

Dillerinin süslediği yalanla en güzelin kendi hakları olduğunu söyleyerek beğenmedikleri şeyi Allah'a mal ederler. Zerre kadar şüphe yok ki onların hak ettikleri ateştir ve oraya önce onlar sokulacaklardır.

(Zuhruf 43/18)

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

Açığa vuramadığı bir çatışmaya girerek: “Süsler içinde yetiştirilecek bir evlat mı?” der.

(Nahl 16/58)

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

Onlardan birine “Kızın oldu!” diye müjde verilince yutkunur ve yüzü kapkara kesilir,

(Nahl 16/59)

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

Müjdelendiği şeyin kötülüğünden dolayı halkının karşısına çıkamaz olur. Aşağılanmayı göze alarak onu tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün? Bakın, ne kötü karar veriyorlar!

(Zuhruf 43/19)

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاتًا اشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

Rahman’ın kulları olan meleklerin hepsini diş yaptılar. Yaratılışlarına şahit miydiler? Şahitlikleri yazılacak ve bunun hesabı sorulacaktır.

(Necm 53/23)

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ

Bunların kendileri yok, sadece adları vardır. O adları, siz ve atalarınız dillendiriyorsunuz. Allah onlarla ilgili bir yetki indirmedir. Sadece varsayımlarınızın ve canınızın istediği şeyin peşinden gidiyorsunuz. Bakın işte size Rabbinizden bir rehber geldi.

(Necm 53/27)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ

Ahirete inanmayanlar meleklerle hep kız ismi takarlar.

(Necm 53/28)

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

Bu konuda ellerinde bir bilgi de yoktur, sadece varsayımlarıyla hareket ederler. Varsayım, gerçeğin yerini tutamaz.

(Saffat 37/149)

فَاسْتَنْفَتْهُمْ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُنُونَ

Şimdi onlardan sağlam bir görüş iste; kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı?

(Saffat 37/150)

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

Ya da melekleri gözleri önünde dişi olarak mı yarattık?

(Saffat 37/151)

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهِمْ لَيَقُولُونَ

Dikkat et; uydurdukları yalandan dolayı söyleyecekleri sadece şudur:

(Saffat 37/152)

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

“Allah’ın çocuğu oldu.” Onlar kesinlikle yalancıdırlar.

(Saffat 37/153)

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

Yani Allah kızları oğlanlara tercih mi etmiş?

(Saffat 37/154)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

Sizin neyiniz var; nasıl böyle bir yargıya varıyorsunuz?

(Saffat 37/155)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Bilginizi hiç kullanmaz mısınız?

(Zuhruf 43/20)

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاكُمْ مَّا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Bir de şöyle derler: “Rahman gerekeni yapsaydı onlara kulluk etmezdik.” Bu konuda bir bilgileri yoktur. Onlar sadece atarlar.

(Enam 6/148)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَافُوا بِأَسْنَائِهِمْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

Müşrikler diyecekler ki: “Allah gerekeni yapsaydı biz şirke düşmezdik, atalarımız da düşmezdi. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık.” Onlardan öncekiler de bu yalana sarıldılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: “Yanınızda bir bilgi var mı ki çıkarıp bize gösteresiniz. Siz sadece bir varsayımın peşine takılmışsınız; siz sadece atıyorsunuz.”

(Nahl 16/35)

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Müşrikler derler ki: “Allah, gerekeni yapsaydı onunla aramıza herhangi bir şeyi koyup kulluk etmezdik; bunu biz yapardık ne de atalarımız. Allah’ın haram kıldığından başkasını da haram kılmazdık.”. Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Elçilere düşen, açık bir tebliğden başka nedir ki?

(Zuhruf 43/21)

أَمْ أَنْتِنَا هُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

Yoksa onlara, bundan önce bir Kitap verdik de ona mı sarılıyorlar?

(Zuhruf 43/22)

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ

Aslında onların dedikleri şudur: “Biz atalarımızı bir ümmete bağlı bulduk; biz onların izinden gidiyoruz.”

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ

أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

Hep böyle olmuştur; senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek onların şımarık olanları şöyle demişlerdir: “Biz kalktık, atalarımızı bir ümmete bağlı bulduk, biz onların izinden gideriz.”

(Bakara 2/170)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: “Allah’ın indirdiğine uyun!” denildiğinde, “Hayır! Biz atalarımızdan ne görmüşsek ona uyarız!” derler. Peki, ya ataları akıllarını bir şeye çalıştırmamış ve doğru yola da girmemişlerse?

(Araf 7/28)

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Bir edepsizlik yaptılar mı: “Atalarımızdan böyle gördük. Allah bizden böyle istemiştir.” derler. De ki: “Allah çirkin davranışları emretmez. Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?”

(Lokman 31/21)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" denince: "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız." derler. Şeytan, babalarımı alevli ateşin azabına çağırması olsa da mı?

(Saffat 37/69)

إِنَّهُمْ أَفْوَا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

Bunlar atalarını yanlışlar içinde bulmuşlardı.

(Saffat 37/70)

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ

Hiç düşünmeden onları takibe koyulmuşlardı.

(Saffat 37/71)

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan öncekilerin çoğu zaten yanlış yoldaydılar

(Zuhruf 43/24)

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Uyarıda bulunan kişi de onlara:“Size getirdiğim, atalarınızı bağlı bulduğunuz dinden daha doğrusu ne olacak?” deyince şöyle demişlerdir: “İşin doğrusu biz sizinle gönderilen dinin kâfirleriyiz.”

(Sebe 34/34)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Bir yere elçi gönderdiğimizde onların şımartılmış takımı şunu söyler: "Biz sizinle gönderilen şeyleri görmek istemiyoruz."

(Hud 11/109)

فَلَا تَكُ فِي مَرْيَةِ مِمَّا يَعْبُدُ هُوَ لَا يَمَّا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

Taptıkları şeylerden dolayı onlarla tartışma. Daha önce ataları nasıl ibadet etmişse bunlar da tıpkı o ibadeti yapıyorlar. Biz onların paylarını eksiltmeden tam veririz.

(Zuhruf 43/25)

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Bunun arkasından onlara hak ettikleri cezayı vermişizdir. Yalan söyleyip duran o insanların ne hale geldiklerini bir düşün!

(Al-i İmran 3/137)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Sizden önce de doğru yolda olan niceleri yaşadığı gitti. Yeryüzünü dolaşın da yalana sarılanların sonu nasıl olmuş bir görün!

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Biz her topluma elçi gönderdik; Allah'a kul olsunlar ve azgınlardan uzak dursunlar diye. Onların içinden, Allah'ın yoluna kabul ettiği kimseler de oldu, sapıklığı hak etmiş olanlar da. Yeryüzünü dolaşın da o yalancılardan sonunun nasıl olduğunu bir görün.

(Zuhuruf 43/26)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ

Bir gün İbrahim, babasına ve halkına şöyle demişti: "Sizin tapıklarınızla hiç bir ilişim yoktur.

(Mümtehine 60/4)

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

İbrahim ve beraberinde olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Bir gün halklarına şöyle demişlerdi: "Bizim sizinle ve Allah ile aranızda koyup kul olduklarınızla bir ilişimimiz yoktur. Biz sizi tanımıyoruz. Tek ilah olan Allah'a inanıp güvenene kadar aramızda düşmanlık ve nefret doğmuştur. Sadece İbrahim'in babasına söylediği:

"Allah'tan sana gelecek bir şeyi engellemeye gücüm yetmez ama senin başışlanman için kesinlikle dua edeceğim." sözü size örnek olmaz. "Rabbimiz! Biz sana dayandık ve sana yöneldik. Dönüp varılacak yer, senin huzurundur."

(Saffat 37/95)

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

İbrahim şöyle demişti: "Sizler kendi yonttuklarınıza mı tapıyorsunuz?"

(Saffat 37/96)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

Sizi de yaptığımız şeyleri de yaratan, Allah'tır.”

(Saffat 37/97)

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

Onlar da şöyle dediler: “Onun için bir yer yapın da alevli ateşin içine atın.”

(Saffat 37/98)

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

Bununla ondan kurtulmak istemişlerdi; biz de onları en aşağılık bir hale getirdik.

(Saffat 37/99)

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

Kurtulunca şöyle dedi: “Ben Rabbime gidiyorum; o bana doğruyu gösterecektir.”

(Ankebut 29/25)

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَيْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

İbrahim dedi ki: “Sizin bu putlara tutunmanız sadece dünya hayatında aranızda kaynaşmaya vesile olsun dindedir. Kıyamet günü biriniz diğerini görmek istemeyecek her biriniz diğerini dışlayacaktır. Sığınacağınız yer o ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır.

(Ankebut 29/26)

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Lut hemen ona inandı. İbrahim dedi ki: “Ben sizden kaçıp Rabbime gidiyorum. O güçlüdür, doğru karar verir.”

(Zuhruf 43/27)

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

Benim, beni yaratanın dışındakilerle bir ilgim olmaz. O, bana doğru yolu gösterecektir.”

(Zuhruf 43/28)

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Belki dönerler diye onun bu sözünü, kalıcı bir söz yaptık.

(Zuhruf 43/29)

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

Aslında bunlara da atalarına da nimetler verdim, sonunda bu gerçek ve açık bir elçi geldi.

(Yasin 36/3)

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Sen Allah'ın elçilerindensin,

(Yasin 36/4)

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Doğru yoldasın.

(Yasin 36/5)

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

Bu daima üstün ve ikramı bol olan Allah'ın indirdiği kitaptır.

(Yasin 36/6)

لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

Ataları uyarılmadığından yanlıgılar içerisinde kalmış bir topluluğu uyarman için indirilmiştir.

(Zuhruf 43/30)

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

Bu gerçek onlara gelince hemen; "Bu bir büyüdür; biz onu tanımayız." dediler.

(Yunus 10/2)

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ

İçlerinden bir kişiye: “İnsanları uyar! İnananlara da Rableri katında özü sözü doğru kişiler mertebesine çıkacakları müjdesini ver!” diye vahyettik. Yapılan vahiy onlara çok mu tuhaf geldi ki ayetleri görmezlikte direnen kâfirler: “Bu, tam bir büyücüdür!” dediler?

(Sebe 34/43)

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

Onlara açık ayetlerimiz okunduğunda; "Bu adam sizi, babalarınızın kulluk ettiği şeyden uzaklaştırmak istiyor." derler ve şunu eklerlerdi: "Bu Kitap, uydurulmuş bir saçmalaktan başkası değildir." Onlara gelen gerçeklere kendini kapatanlar da şöyle derlerdi: “Bu, açık bir sihirden başka bir şey değil.”

(Sebe 34/44)

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

Oysa senden önce onlara, ne ders alacakları kitaplar vermiş, ne de uyarıcı bir elçi göndermiştik.

(Sad 38/4)

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

O kâfirler, içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar da şöyle dediler: “Bu adam, insanı büyüleyen bir yalancıdır.”

(Zuhruf 43/31)

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

“Bu Kur’an iki şehrin ileri gelenlerinden birine indirilseydi ya!” dediler.

(Müddesir 74/52)

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَّةً

Aslında onlardan her biri, kendine açık seçik sayfalar verilmesini ister.

(Müddesir 74/53)

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

Hayır! Aslında onlar ahiretten korkmuyorlar.

(Zuhruf 43/32)

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا
يَجْمَعُونَ

Rabbinin ikramını onlar mı paylaşılacak? Oysa dünya hayatında yaşamalarına sebep olan şeyleri biz paylaştırdık. Birini diğerinden bir kaç derece üste çıkardık ki biri diğerinin işinden yararlansın. Ama Rabbinin ikramı, onların birikimlerinden iyidir.

(Yunus 10/58)

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

“Onlara, Allah’ın lütfunu ve ikramını anlat; içleri onunla rahatlasın. Bu, onların biriktirdiği her şeyden değerlidir.”

(İsra 17/21)

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِالْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

Onlardan birini diğerine nasıl üstün kıldığımıza bak. Şurası kesin ki Ahiretteki dereceler daha büyük, üstünlükler daha belirgin olacaktır.

(Zuhruf 43/33)

وَلَوْ لَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ
وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

İnsanlar Rahman’ı görmezlikten gelen tek bir toplum olmayacak olsardı evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde yükselecekleri asansörler yapardık.

(Zuhruf 43/34)

وَلِيُبُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَّكَبُونَ

Evlerinin kapılarını, üzerine kuruldukları koltukları...

(Zuhruf 43/35)

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

Altın işlemeli yapardık. Bütün bunlar dünya hayatının menfaatleridir. Rabbinin katında Ahiret, Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanlar içindir.

(Al-i İmran 3/14)

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَآبِ

Kadınlar, çocuklar, yığınla altın ve gümüş, cins atlar, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ürünler insana, içi gidecek kadar süslü gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının menfaatleridir. Kalıcı güzellikler, Allah katındadır.

(Alak 96/6)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ

Yok, yok... İnsan kesinlikle taşkınlık eder;

(Alak 96/7)

أَنْ رَأَهُ اسْتَعْنَى

Kimseye ihtiyacı kalmadığını görürse eğer..

(Şura 42/27)

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ

Allah, rızıkı kullarının önüne serseydi yeryüzünde taşkınlık ederlerdi. Ancak o, rızıkı kullarına belirlediği ölçüde indirir. O her şeyin içyüzünü bilir ve her şeyi görür.

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعْتَسِ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيسًا لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman'ın Zikri'nden yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Meryem 19/83)

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

Şeytanları o kâfirlerin üzerine saldıığımızı görmedin mi, onları kışkırtıp duruyorlar.

(Ta Ha 20/124)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

Kim de kitabımdan yüz çevirirse onun sıkıntılı bir hayatı olur. Kıyamet günü mahşer yerine kör olarak getiririz.

(Şuara 26/221)

هَلْ أَنْبَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

Şeytanların kimin peşini bırakmadığını size bildireyim mi?

(Şuara 26/222)

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ آثِيمٌ

Onlar, hayırsız düzenbazlardan hiç birinin peşini bırakmazlar.

(Zuhruf 43/37)

وَأِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Şeytanlar bu gibileri yoldan çevirirler ama bunlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Araf 7/30)

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Allah bir kesimin doğru yolda olduğunu onaylar. Bir kesim de sapık sayılmayı hak eder. Onlar şeytanları Allah'tan yakın konumda tutar, üstelik doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Kehf 18/103)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

De ki: İşleri bakımından en çok zarara uğrayacak olanları size haber verelim mi?

(Kehf 18/104)

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

Onlar, dünya hayatındaki çalışmaları yok olup gidenlerdir. Halbuki güzel iş yaptıklarını sanıyorlardı.

(Kehf 18/105)

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا

Onlar, Rablerinin ayetlerini ve onunla karşılaşmayı göz ardı etmekte direnenlerdir. Bu yüzden yaptıkları işler boşa gitmiştir. Kıyamet gününde onlar için tartı da kurmayız.

(Kehf 18/106)

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

İşte böyle. Ayetleri görmezlikte direnmelerine karşılık cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi hafife almışlardır.

(Zuhruf 43/38)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

Huzurumuza gelince şeytanına şöyle diyecektir: “Keşke benimle senin aranda doğu ile batı kadar bir mesafe olsaydı! Bu ne kötü bir birliktelikmiş!”

(Furkan 25/27)

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

Yanlış yapmış kişi o gün iki elini ısırarak diyecek ki: “Keşke yola, bu elçi ile birlikte girseydim.

(Furkan 25/28)

يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

Yazık oldu bana. Keşke şu kimseyi dost edinmeseydim.

(Furkan 25/29)

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

O, beni bu doğru bilgiden uzaklaştırdı. Hem de bana kadar gelmişken. Bu Şeytan insanı böyle yüzüstü bırakır.”

(Zuhruf 43/39)

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Pişmanlığın bugün size bir yararı olmayacaktır, çünkü yanlış yaptınız. Bu azabı birlikte çekeceksiniz.

(Saffat 37/30)

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ

Bizim sizin üzerinizde bir gücümüz olamazdı. Aslında sizler taşkınlık eden kimselerdiniz.

(Saffat 37/31)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنا إِنَّا لَذَائِقُونَ

Rabbimizin bizim aleyhimizdeki sözü kesinleşti; çaresi yok, biz o azabı çekeceğiz.

(Saffat 37/32)

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

Sizi hayallere daldırdık ama o hayallere biz de dalmıştık.”

(Saffat 37/33)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Onlar o gün o azabı birlikte çekerler.

(Zuhruf 43/40)

أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Sağıra işittirebilir; kör olana yol gösterebilir misin? Açık bir sapıklık içinde olan da bunlar gibidir.

(Yunus 10/42)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

İçlerinden seni duyanlar da vardır. Ama sen sağırlara dinletebilir misin? Hele bir de akıllarını kullanmıyorlarsa!

(Yunus 10/43)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

İçlerinden sana bakanlar da vardır. Ama sen körlere yol gösterebilir misin? Hele bir de basiretsizlik ediyorlarsa!

(Rum 30/52)

فَأِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Sen ölülere işittiremezsin, arkasını döndüğünde sağırlara da işittiremezsin.

(Rum 30/53)

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمْيَ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

Körlere, yanlışlarından kurtaracak yolu gösteremezsin, sadece ayetlerimize inananlara dinletebilirsin. Sonra onlar teslim olurlar.

(Enbiya 21/45)

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

De ki “Ben sizi sadece vahiyle uyarıyorum. Ama sağırlar uyarıldıkları sırada yapılan çağrıyı işitmezler.”

(Neml 27/80)

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Sen ölülere dinletemezsin. Çağrını, sırtlarını döndükleri zaman, sağırlara da dinletemezsin.

(Zuhruf 43/41)

فَأَمَّا نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

Seni bu dünyadan göç ettirsek bile, hak ettikleri cezayı onlara yine veririz.

(Yunus 10/46)

وَأَمَّا نُرْيَتَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını sana göstersek de seni vefat ettirsek de dönüşleri bize olacaktır. Üstelik yaptıkları her şeyin şahidi Allah'tır.

(Rad 13/40)

وَإِن مَّا نُرْيَتَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını sana göstersek de seni vefat ettirsek de sana düşen yalnızca tebliğdir. Hesap sormak ise bizim işimizdir.

(Zuhruf 43/42)

أَوْ نُرْيَتَكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ

Onlara söz verdiğimiz azabı sana gösterebiliriz de. Çünkü kısıvrak elimizdedirler.

(Müminun 23/93)

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرْيِي مَا يُوعَدُونَ

De ki: "Rabbim! Eğer onların tehdit edildiği şeyi bana gösterecek olursan,

(Müminun 23/94)

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Rabbim o zaman, beni yanlışlar içindeki o topluluğun arasında bulundurma."

(Müminun 23/95)

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ

Biz, onları tehdit ettiğimiz cezayı sana göstermemiz konusunda bir ölçü belirlemiştir.

(Enfal 8/33)

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

Sen aralarında iken Allah onlara azap edecek değildir. Bağışlanma isterlerken de azap etmeyecektir.

(Zuhruf 43/43)

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Sen, sana vahyedilene sım sıkı sarıl. Çünkü sen doğru yoldasın.

(Al-i İmran 3/51)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Allah, benim Rabbim olduğu gibi sizin de Rabbinizdir, kulluğu ona yapın; doğru yol budur.

(Nisa 4/175)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

Allah, kendisine inanıp güvenen ve sıkı sarılanları, ikramı ve bol nimeti ile kuşatacak ve onları kendisine götüren doğru yola yönlendirecektir.

(Zuhruf 43/44)

وَأِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

Kur'an, hem senin için, hem de halkın için doğru bilgidir. Yakında bu konuda sorguya çekileceksiniz.

(Yasin 36/5)

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

Bu daima üstün ve ikramı bol olan Allah'ın indirdiği kitaptır.

(Yasin 36/6)

لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

Ataları uyarılmadığından yanılığlar içerisinde kalmış bir topluluğu uyarman için indirilmiştir.

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Ümmilerin içinden elçi çıkaran Allah'tır. Onlara, O'nun ayetlerini okur, Kitab'ı ve hikmeti öğreterek onları geliştirir. Halbuki onlar daha önce açık bir sapkınlık içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. Daima üstün ve bütün kararları doğru olan O'dur.

(Araf 7/6)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

Kendilerine elçi gönderilenlere elbette soracağız. Elbette elçilere de soracağız.

(Furkan 25/30)

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

O gün Elçimiz diyecek ki, "Ey Rabbim, benim kavmim bu Kur'an'ı kendilerinden uzak tuttular."

(Zuhruf 43/45)

وَسئَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يُعْبَدُونَ

Senden önce elçi gönderdiğimiz toplumlara sor bakalım Rahman ile aralarına, kendilerine tapılan ilahlar konmuş mu?

(Furkan 25/17)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلُّنْتُمْ عِبَادِي هُوَ لَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

Hem onları, hem de Allah ile aralarına koyup kulluk ettikleri kimseleri topladığı gün, araya koyduklarına; "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi saptılar?" diyecektir.

(Kehf 18/102)

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا

Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, benimle kendi aralarına veliler olarak kullarımı koyacaklarını mı sanıyorlar? Biz cehennemi, o kâfirlerin konak yeri yaptık.

(Zuhruf 43/46)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Musa'yı belgelerimizle Firavun'a ve onun ileri gelenlerine elçi gönderdik. Onlara: "Ben varlıkların Rabbinin elçisiyim." dedi.

(Şuara 26/23)

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

Firavun: "Varlıkların Rabbi de kim oluyor?" dedi.

(Şuara 26/24)

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

Musa; "Kesin kanaat sahibi olmak istiyorsanız o; göklerin, yerin ve ikisi arasında olan her şeyin Rabbidir." dedi.

(Şuara 26/25)

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

Firavun yanındakilere; "Dinliyor musunuz?" dedi.

(Şuara 26/26)

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

Musa devam etti: "O, sizin de gelmiş geçmiş bütün atalarınızın da Rabbidir."

(Şuara 26/27)

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

Firavun; "Size gönderilen elçiniz, gerçekten delinin teki." dedi.

(Zuhruf 43/47)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

Onlara belgelerimizi getirince hemen gülüverdiler.

(Zuhruf 43/48)

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Gösterdiğimiz her bir mucize diğerlerinden büyüktü. Belki dönerler diye onları sıkıntılara soktuk.

(Araf 7/130)

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

Firavun hanedanına, belki akıllarını başlarına alırlar diye yıllar yılı kuraklık ve gelir darlığı yaşattık.

(Araf 7/131)

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İşleri iyi gidince: “Biz bunu hak ettik.” derler, sıkıntı bastırды mı onu da Musa’nın ve beraberindekilerin uğursuzluğuna bağlarlardı. Bakın, onlar için asıl uğursuzluk Allah katında olandır. Ama çokları bunu bilmez.

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Derlerdi ki: “Bizi büyülemek için hangi mucizeyi getirirsen getir, sana inanacak değiliz.”

(Araf 7/133)

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

Biz de üzerlerine su baskını, çekirge, kıml ve kurbağa salgını ve kanı, her biri ayrı ayrı birer gösterge olarak gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve suçlular topluluğu haline geldiler.

(Zuhruf 43/49)

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ

Dediler ki: “Bak büyücü! Madem sana sözü var, bizim için Rabbine yalvar, kriz bitsin, biz gerçekten yola gelineğiz.”

(Araf 7/134)

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

Her bir afet başlarına geldikçe şöyle dediler: “Ey Musa! Sana verdiği söz sebebiyle bizim için Rabbine yalvar. Hele bu afeti üzerimizden bir kaldırsın elbette sana inanacağız ve elbette İsrailoğullarını seninle birlikte serbest bırakacağız.”

(Araf 7/135)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْعُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ

Her afeti üzerlerinden bir süre için kaldırıncı, anında sözlerinden dönüyorlardı.

(Zuhruf 43/50)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ

Krizlerini giderince, derhal sözlerinden caydılar.

(Duhan 44/12)

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

“Rabbimiz! Bu azabı üzerimizden kaldır; artık biz gerçekten inanacağız.”

(Duhan 44/13)

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

Akıllarını nereden başlarına alacaklar ki? Onlara her şeyi ortaya koyan bir elçi geldi.

(Duhan 44/14)

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

Sonra ondan yüz çevirdiler de “Onu birisi yetiştirmiş; cinlerin etkisine girmiş!” dediler.

(Duhan 44/15)

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

Biz o azabı kısa bir süre için kaldırırız ama siz yine de cayarsınız.

(Zuhruf 43/51)

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنِّي

تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Firavun, halkına şöyle seslendi: “Ey halkım! Mısır’ın yönetimi bende değil mi? Şu ırmaklar hâkimiyetim altında akıyor mu? Gerçekleri görmüyor musunuz?

(Naziat 79/17)

اِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

“Firavun’a git! O, haddini aştı.

(Naziat 79/18)

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

Ona de ki: “Kendini arındırıp geliştirmek hakkındır, değil mi?

(Naziat 79/19)

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

Rabbine giden yolu sana göstereyim ki, çekinesin.”

(Naziat 79/20)

فَأَرِيهِ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

Ona en büyük ayetleri de gösterdi.

(Naziat 79/21)

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

Ama o, yalana sarıldı ve karşı geldi.

(Naziat 79/22)

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

Sonra döndü ve işe girişti.

(Naziat 79/23)

فَحَشَرَ فَنَادَى

Herkesi topladı ve haykırdı:

(Naziat 79/24)

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

“Sizin en yüce rabbiniz benim!” dedi.

(Naziat 79/25)

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرَةِ وَالْأُولَى

Allah da onu, çağdaşlarına ve sonrakilere ibret olacak şekilde cezalandırdı.

(Naziat 79/26)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى

Bunda, kendini koruyacak olanların alacakları dersler vardır.

(Zuhruf 43/52)

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

Ben şu alçaktan iyi değil miyim? Daha iki kelimeyi bile bir araya getiremiyor.

(Şuara 26/10)

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Bir gün Rabbin Musa'ya şöyle seslendi: “Yanlışlar içinde olan şu toplumun yanına var,

(Şuara 26/11)

قَوْمٍ فِرْعَوْنِ إِلَّا يَنْتَفُونَ

Firavun toplumunun. Onlar hiç çekinmezler mi?”

(Şuara 26/12)

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

Musa dedi ki: “Rabbim! Beni yalancı yerine koyarlar diye korkuyorum.

(Şuara 26/13)

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ

Benim göğsüm daralır, dilim tutulur; sen Harun`u elçi yap.”

(Kasas 28/34)

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ
يُكَذِّبُونِ

“Kardeşim Harun... Onun konuşması benden güzeldir. Onu, beni onaylayan bir yardımcı olarak gönder. Beni yalancı sayarlar diye korkuyorum.”

(Kasas 28/35)

قَالَ سَتَشِدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنْ
اتَّبَعَكُمَا الْعَالِيُونَ

“Elini kardeşinle daha da güçlendireceğiz. İkinize öyle bir makam vereceğiz ki ayetlerimiz karşısında onlar size ilişemeyecekler. Siz ikiniz ve size uyanlar üstün geleceksiniz.”

(Zuhruf 43/53)

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

Üzerine altın bilezikler yağsaydı ya! Çevresinde meleklerin dolaşması gerekmez mi?”

(İsra 17/90)

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

Dediler ki; “Bize bu topraktan akıp giden bir pınar fişkırtıncaya kadar sana inanacak değiliz.

(İsra 17/91)

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

Hurması ve üzümü olan bir bahçen de olabilir; ırmakları onların arasından da akıtabilirsin.

(İsra 17/92)

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

Ya da sandığın gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürürsün. Allah`ı ve melekleri karşımıza getirsen de olur.

(İsra 17/93)

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ نُنزِلَ عَلَيْكَ
كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

Altından yapılmış bir evin olsa yahut gökyüzüne çıksan? Bize okuyacağımız bir kitap indirmediğin da inanacak değiliz ya.”. De ki: “Rabbime boyun eğirim; ben elçi olan bir beşerden başka neyim ki?”

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُّبِينٌ

Sana kâğıda yazılı bir kitabı parça parça indirsek, ellerine dahi alsalar, onu görmezlikten gelenler kesinlikle şöyle diyeceklerdir: “Bu açık bir büyüden başka bir şey değildir.”

(Enam 6/8)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ

"Allah, ona bir melek gönderse ya!" derler. Eğer melek göndersek işleri bitirilir, onlara göz bile açtırılmaz.

(Zuhruf 43/54)

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Firavun, halkını aptal yerine koydu ama yine de ona boyun eğdiler. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir halktı.

(Ta Ha 20/79)

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

Firavun halkını yoldan çıkarmış, doğru yolu göstermemişti.

(Enfal 8/51)

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

Siz, ne ettiyseniz onu buldunuz. Allah, hiçbir kuluna haksızlık yapmaz.

(Enfal 8/52)

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

Bunlara yapılan, tıpkı Firavun hanedanına ve daha önceki kâfirlere yapılan gibidir. Allah'ın âyetlerini görmezlikten gelmişler, Allah da onları günahları sebebiyle yakalamıştır. Allah güçlüdür, cezası da pek ağır olur.

(Enfal 8/53)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Bu bir kuraldır: Bir topluluk kendi özünü değiştirmezse Allah ona verdiği nimeti değiştirmez; Allah, dinler ve bilir.

(Enfal 8/54)

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ

Bunlara yapılan Firavun hanedanına ve daha öncekilere yapılan gibidir. Onlar, Rablerinin ayetleri karşısında yalana sarıldılar. Biz de onları günahlarına karşılık etkisiz hale getirdik. Firavun hanedanını da suda boğduk. Hepsini de yanlış yoldaydı.

(Zuhruf 43/55)

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

Onlar bizi üzünce biz de hak ettikleri cezaı verdik ve hepsini suda boğduk.

(Ahzab 33/56)

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Allah ve melekleri bu Nebîye destek olurlar. Ey inanıp güvenmiş kimseler! Siz de ona destek olun ve tam bir teslimiyetle teslim olun.

(Ahzab 33/57)

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا

Allah'ı ve Elçisini incitenleri, Allah dünyada da ahirette de dışlar; onlara alçaltıcı bir azap hazırlar.

(Zuhruf 43/56)

فَجَعَلْنَاهُمْ سَفَافًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ

Onları tarihe gömdük; sonrakilere de ibretlik yaptık.

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, onları yakalamak ve ezmek için hemen peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki: "İsrailoğullarının inanıp güvendiği ilahtan başka ilah olmadığına inandım. Ben de tam teslim olan Müslümanlardım."

(Yunus 10/91)

أَلَنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

"Şimdi mi? Oysa bu ana kadar isyan içindeydin, bozguncunun tekiydin.

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakilere bir delil olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar."

(Zuhruf 43/57)

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ

Meryemoğlu İsa örnek verilince senin halkın hemen yaygarayı basıyor.

(Al-i İmran 3/59)

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah katında İsa'nın durumu tıpkı Adem'in durumu gibidir. Âdem'i topraktan yarattı sonra "Ol!" dedi; o da oluştu.

(Al-i İmran 3/60)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Gerçek, senin Rabbinden gelendir. Sakın tartışmaya girenlerden olma!

(Al-i İmran 3/61)

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا
وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

Bu bilgi geldikten sonra kim sana delil getirmeye çalışırsa de ki: “Gelin, çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım, sizler ve bizler de katılalım, sonra kendimizi feda edelim de; ‘Allah’ım! Yalan söyleyeni dışla!’ diyelim.”

(Al-i İmran 3/62)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

İsa ile ilgili hikâyenin tam doğrusu işte budur. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah daima üstündür ve bütün kararları doğrudur.

(Zuhruf 43/58)

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

“Bizim ilahlarımız mı iyi, yoksa o mu?” diyorlar. Böyle bir karşılaştırmayı, sırf tartışma çıksın diye yapıyorlar. Aslında onlar, yaygaracı tartışmadan yana bir topluluktur.

(Kehf 18/54)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

Biz bu Kur'an'da insanlar için her örneği, değişik biçimlerde verdik. İnsan ne kadar çok tartışan bir varlıktır!

(Mümin 40/35)

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ كَبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

Onlar Allah'ın ayetleri hakkında, kendilerinde bir delil olmadan tartışanlardır. Bu hem Allah katında, hem de inanıp güvenenler katında öfkeyi büyütür. Allah, büyüklük taslayan her bir zorbanın kalbini böyle mühürler.

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılırsa de ki: “Ben her şeyimle Allah’a teslim oldum; beni izleyenler de öyle!”. Kendine Kitap verilenler ile ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?". Eğer teslim olurlarsa, yola gelmiş olurlar. Ama yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca ayetleri bildirmektir. Allah kullarını görür.

(Mümin 40/56)

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ
بِالْبَغْيِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Ellerinde bir delil olmadan Allah'ın ayetleri hakkında tartışmaya girenlerin göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklük duygusu vardır. Sen Allah'a sığın. O dinler ve görür.

(Zuhruf 43/59)

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

Meryem oğlu İsa sadece, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrail oğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

(Al-i İmran 3/49)

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى
بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لآيَةٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

İsa, İsrailoğullarına elçi olarak geldiğinde; "Size, Rabbinizin belgesi ile geldim. Sizin için çamurdan kuş heykeli yaratır, ona üflerim de Allah'ın izni ile kuş olur. Doğuştan kör olan ve alaca hastalığına tutulmuş olanı iyileştiririm. Allah'ın izni ile ölüleri diriltirim. Evlerinizde neler yediğinizi ve neleri biriktirdiğinizi size bildiririm. Eğer Allah'a inanıp güvenen kimselerseniz bunlar gerçekten, sizin için birer belgedir.

(Al-i İmran 3/50)

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلَلْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Önümdeki Tevrat'ı onaylamak ve size haram kılınmış bazı şeyleri helâl kılmak için geldim. Size, Rabbinizin belgesi ile geldim. Artık Allah'tan çekinin de bana gönülden uyun.

(Al-i İmran 3/51)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Allah, benim Rabbim olduğu gibi sizin de Rabbinizdir, kulluğu ona yapın; doğru yol budur." dedi.

(Al-i İmran 3/64)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

De ki "Ey Ehl-i Kitap[*]! Sizinle bizim aramızda ortak olan şu söze gelin: Allah'tan başkasına kul olmayalım. Ona hiçbir şeyi ortak saymayalım. Birimiz, birilerini Allah ile araya koyarak rabler edinmesin." Yüz çevirirlerse deyin ki: "Şahit olun, biz Allah'a teslim olmuş kimseleriz."

(Zuhruf 43/60)

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

Dileseydik sizi melekler olarak yeryüzünde halifeler yapardık.

(Bakara 2/30)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Rabbin bir gün meleklerle, "Yeryüzünde bir muhalif varlık oluşturuyorum." dedi. Melekler; "Orada tabii düzeni bozacak ve kan dökecek bir varlık mı oluşturuyorsun? Ama sen yaptığını güzel yaparsın, sana içten boyun eğmemiz bundandır. Senden dolayı onu temiz ve değerli sayarız." dediler. Allah: "Ben sizin bilmediklerinizi bilirim!" dedi.

(Bakara 2/31)

وَ عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Âdem'e her varlığın ismini öğretti, sonra onları meleklerle gösterdi: "İddianızda haklıysanız bana şunların isimlerini söyleyin!" dedi.

(Bakara 2/32)

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Melekler, "Biz sana içten boyun eğerez, bizde senin öğrettiğin dışında bilgi olmaz. Her şeyi bilen ve kararları doğru olan Sensin." dediler.

(Bakara 2/33)

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

Bunun üzerine Allah, “Âdem! Meleklerle şunların isimlerini söyle!” dedi. Âdem onlara o isimleri söyleyince, “Size dememiş miydim, ben göklerin ve yerin gaybını bilirim. Neyi açığa vurduğunuzu, içinizde neyi sakladığınızı da bilirim.” dedi.

(Zuhruf 43/61)

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Muhakkak ki İsa, yeniden diriliş için bir ilimdir. Sakın o saat hakkında şüphe etmeyin, bana uyun; doğru yol budur.

(Al-i İmran 3/59)

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah katında İsa'nın durumu tıpkı Adem'in durumu gibidir. Âdem'i topraktan yarattı sonra “Ol!” dedi; o da oluştu.

(Müminun 23/79)

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Toprağa sizi tohum gibi ekecek olan da O'dur. Hepiniz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Zuhruf 43/62)

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

Sakın şeytan sizi engellemesin çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

(Nisa 4/118)

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا

Allah, şeytani dışlamıştır. O demişti ki: "Ne olursa olsun, senin kullarından belli bir takımını ele geçireceğim.

(Nisa 4/119)

وَأَضَلَّتْهُمْ وَآمَنَتْهُمْ وَآمَرْتَهُمْ فَلَيَّبْتِكُنَّ أَدَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَّتَهُمْ فَلَيَّعَيَّرَنَّ خَلَقَ اللَّهُ
وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا

Onları yoldan çıkaracağım. Onları beklentiler içine sokacağım. Onlara emredeceğim, en'âm'ın kulaklarını yaracaklar. Onlara emredeceğim, Allah'ın yarattığını kesinlikle değiştirecekler.”. Bakın! Sizden kim o şeytani, Allah ile arasına giren bir dost sayarsa apaçık bir hüsrana uğramış olur.

(Nisa 4/120)

يَعِدُّهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُورًا

O şeytan, onlara söz verir, onları beklenti içine sokar. Şeytan, sadece aldatmak için söz verir.

(Araf 7/16)

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَفْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

Şeytan dedi ki: “Madem beni aşırılığa sen sevk ettin, ben de senin doğru yolunun üstüne onlar için oturacağıma yemin ederim.

(Araf 7/17)

ثُمَّ لَا يَنْبَغُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ

Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Göreceksin, onların çoğu sana karşı görevlerini yerine getirmeyecektir.”.

(Araf 7/18)

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

Allah dedi ki Allah dedi ki: “Değersizleştirilmiş ve kovulmuş olarak defol oradan! Hele onlardan biri sana uysun, kesinlikle cehennemi sizlerle dolduracağım.”

(Zuhruf 43/63)

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

İsa, açık belgelerle gelince dedi ki: “Size hikmeti, anlaşılmadığımız bazı şeylerin açık çözümlerini göstermeye geldim. Artık Allah’tan çekinin de gönülden bana uyun.”

(Zuhruf 43/64)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na kul olun; doğru yol budur.”

(Zuhruf 43/65)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ

Sonra onlardan farklı kesimler ihtilafa düştüler. Bu yanlış yapanların, o acıklı günün azabından çekecekleri var.

(Maide 5/116)

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلُّنُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Bir gün Allah, şöyle diyecektir: “Meryem oğlu İsa! İnsanlara 'Beni ve anamı Allah ile aranızda iki tanrı olarak koyun?' diyen sen misin?” İsa diyecek ki “Ben sana içten boyun eğirim. Benim doğru olmayanı söylemem olacak şey değildir. Eğer söylediysem, zaten bilirsin. Sen, benim içimdekini bilirsin ama ben senin içindekini bilmem. Bütün her şeyin içyüzünü bilen sadece sensin.

(Maide 5/117)

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Bana ne emrettiysen onlara onu söyledim. "Benim Rabbim ve sizin de Rabbiniz olan Allah'a kul olun" dedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara şahittim. Beni vefat ettirdikten sonra onlar, sadece senin gözlemin altındaydılar. Her şeye şahit olan sensin.

(Maide 5/118)

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Eğer azap edersen onlar senin kullarıdır. Ama bağışlarsan üstün olan sen, doğru kararlar veren sensin.”

(Nisa 4/171)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفِيهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا
تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

Ey Ehl-i Kitap! Dininizde aşırılık etmeyin, Allah hakkında sadece gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, başka değil, yalnızca Allah'ın elçisidir; Meryem'e ulaştırdığı "Ol" sözü ve kendinden bir ruhtur. Öyle ise Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. "Tanrı üçtür" demeyin; bundan vazgeçin; bu sizin hayrınıza olur. Allah tek ilahdır, başkası da yoktur. O'nun çocuğa ne ihtiyacı olur! Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur. Size Allah'ın desteği yeter.

(Nisa 4/172)

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ
عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

Mesih, Allah'a kulluktan geri durmuş değildir. Mukarreb melekler de öyle. Kim O'na kulluktan geri durur da büyüklük taslarsa Allah, onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

(Nisa 4/173)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanlara hem ücretlerini tastamam verecek hem de ikramda bulunacaktır. Kul olmayı kendine yakıştıramayıp büyüklük taslayanları da acıklı bir azaba çarptıracaktır. Onlar, kendileri için Allah ile aralarına girecek ne bir veli ne de yardımcı bulacaklardır.

(Zuhruf 43/66)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Onlar, kıyamet saatinin ansızın gelip çatmasından başka ne bekliyorlar? Farkına bile varamazlar.

(Yusuf 12/106)

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

Onların çoğu müşrik olmadan Allah'a iman etmezler.

(Yusuf 12/107)

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Allah'ın azabının kendilerini içine almasına veya beklemedikleri bir anda kıyamet saatinin gelmesine karşı bir güvenceleri mi vardır? Farkına bile varamazlar.

(Zuhruf 43/67)

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanlar dışındaki samimi dostlar, o gün birbirine düşman kesilirler.

(Müminun 23/101)

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

Sura üfürüldüğünde aralarında akrabalık bağı kalmaz. Kimse kimseyi arayıp sormaz.

(Mearic 70/6)

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

Onlar o günü uzak görüyorlar;

(Mearic 70/7)

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

Biz yakın görüyoruz.

(Mearic 70/8)

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

Göğün erimiş bakır gibi olacağı gün ise,

(Mearic 70/9)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

Dağlar, yere atılmış boyalı yüne dönüşmüş olur.

(Mearic 70/10)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Bir can yoldaşı, diğer can yoldaşını sormaz bile.

(Mearic 70/11)

يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ يُكَفِّرُ لَوْ يُفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan: “Keşke oğullarımı versem de bugünün azabından kurtulsam!” diye derin bir istek duyar.

(Mearic 70/12)

وَصَاحِبِيهِ وَآخِيهِ

Karısını, kardeşini,

(Mearic 70/13)

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

Kendini koruyan aşiretini,

(Mearic 70/14)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

Yeryüzünde olan herkesi fidye olarak verip canını kurtarmayı çok ister.

(Zuhruf 43/68)

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Ey bana kul olanlar! Bugün sizin üstünüzde ne bir korku olacak ne de üzüleceksiniz.

(Yunus 10/62)

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Bilesiniz ki Allah’ın dostlarının üstünde ne bir korku olur ne de üzülürler.

(Yunus 10/63)

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Onlar inanıp güvenen ve çekinerek korunan kimselerdir.

(Yunus 10/64)

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Dünya hayatında da Ahirette de müjde onların hakkıdır. Allah'ın sözlerinde değişme olmaz. Büyük başarı budur işte!

(Fussilet 41/30)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

“Rabbimiz Allah'tır.” deyip doğru davrananlara, melekler inerek şöyle derler: “Korkmayın, kaygılanmayın; size söz verilen Cennet’le sevinin.”

(Fussilet 41/31)

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ

“Biz, dünya hayatında sizin yakın dostlarınızдық, Ahirette de öyle olacaktır. Burada gönlünüzün çektiği her şey sizindir. Olmasını arzuladığınız şeyler de sizindir.”

(Fatr 35/33)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

Onların girecekleri yer, Adn cennetleridir. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler, elbiseleri de ipektendir.

(Fatr 35/34)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

Orada şöyle diyeceklerdir: “Allah, yaptığı her şeyi güzel yapar; üzüntülerimizi gideren odur. Rabbimiz gerçekten çok bağışlayan, teşekkürle karşılayanmış.”

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Rabbimiz Allah'tır” deyip doğru davrananlar, ne bir korku duyar ne de üzülürler.

(Zuhruf 43/69)

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

Sizler; ayetlerimize inanan ve tam teslim olanlar!

(Zuhruf 43/70)

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ

Size eşlik edenlerle birlikte Cennet'e girin; oradaki ikramlardan etkileneceksiniz.”

(Rad 13/23)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

Orada kalıcı bahçeler bulunur. Babalarından, eşlerinden ve evlatlarından uygun durumda olanlarla beraber olurlar. Melekler her kapıdan yanlarına girerler.

(Tur 52/21)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

Nesillerinden, inanıp güvenmiş olarak kendilerini takip etmiş olanları da o müminlere katarız. Onların yaptıklarından bir şey de eksiltmeyiz. Çünkü herkesi, kendi kazandığı bağlar.

(Fecr 89/27)

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

Ey içi rahat olan kişi!

(Fecr 89/28)

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

Sen de Rabbine dön! Sen razı, Rabbin razı!

(Fecr 89/29)

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

İyi kullarıma katıl,

(Fecr 89/30)

وَادْخُلِي جَنَّتِي

Ve Cennet'ime gir!

(Zuhruf 43/71)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ

Çevrenizde altın tepsiler ve testiler dolaştırılacak, canınızın çektiği, gözlerinizin görmek istediği ne varsa hepsi oradadır. Siz orada ölümsüz olacaksınız.

(Kaf 50/34)

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

Haydi, oraya esenlik ve güven içinde girin. Bu, ölümsüzlüğün başladığı gündür.

(Kaf 50/35)

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

Orada beğendikleri her şey onlarındır; Yanımızda daha neler neler var.

(İnsan 76/15)

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنْبِيَاءٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

Çevrelerinde gümüş kaplar, billurlaşmış bardaklar dolaştırılır.

(İnsan 76/16)

قَوَارِيرٍ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

Her biri, gümüşten billurlaştırılmıştır. İçecekleri miktarı kendileri belirlerler.

(İnsan 76/17)

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

Zencefil katkılı sular, kendilerine bardakla sunulur.

(İnsan 76/18)

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

Selsebil adı verilen bir pınardan alınır.

(Zuhruf 43/72)

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Yaptığınız çalışmalara karşılık size verilen Cennet, işte budur.

(İnsan 76/21)

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَّيَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

Cennetliklerin üzerinde ince ve kalın ipekten yeşil giysiler olur; gümüş bilekliklerle bezendirilirler. Rableri onlara tertemiz içecekler içirir.

(İnsan 76/22)

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

Bütün bunlar, emeğinize karşılıktır. Çalışmalarınız teşekkürle karşılanmıştır.

(Zuhruf 43/73)

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ

Orada yiyeceğiniz çeşit çeşit meyveler sizi bekliyor.

(Sad 38/50)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ

Onlara, kalıcı cennetler (bahçeler) verilecek, bütün kapılar onlara açık olacaktır.

(Sad 38/51)

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

Orada keyif çatacaklar, çeşit çeşit meyveler ve içecekler isteyeceklerdir.

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

Bol meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ

Tükenmeyen ve yasaklanmayan...

(Zuhruf 43/74)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

Suçlular ise Cehennem azabının içine girecek, ölmeyeceklerdir.

(İbrahim 14/16)

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ

Her bir zorbanın önünde ayrıca bir de Cehennem vardır. Orada ona irinli sudan içirilir.

(İbrahim 14/17)

يَتَجَرَّرُ عَنْهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

Boğulacak gibi olur, kolay kolay yutamaz. Her yanını ölüm sarar ama o ne yapsa da ölemez. Bunun ardından da ağır bir azap gelir.

(Furkan 25/13)

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

Birbirlerine iyice sokulmuş halde, onun dar bir yerine atılınca da orada yok olup gitmek isterler.

(Furkan 25/14)

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

“Bugün bir kere yok olmak istemeyin, bin kere yok olmak isteyin”

(Secde 32/14)

فَدُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Onlara; "Bugünkü yüzleşmeyi umursamamanızın karşılığını görün; biz de sizi umursamıyoruz. Yaptıklarınıza karşılık sizi hiç bir şekilde öldürmeyecek azabı tadın." deriz.

(Fatır 35/36)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفَ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا
كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

Görmezlik edenlerin payına düşen ceennem ateşidir. Ölümüne hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden ceennemin azabı da hafifletilmez. Nankörlük eden herkesi işte böylece cezalandırırız.

(Zuhruf 43/75)

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

Azapları hafifletilmeyecek, orada umutlarını büsbütün yitireceklerdir.

(Bakara 2/86)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

İşte bunlar, dünya hayatına karşılık ahiretlerini satmış kimselerdir. Onların azapları hafifletilmez, yardım da görmezler.

(Müminun 23/74)

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاكِبُونَ

Ahirete inanmayanlar, o yoldan ayrılırlar.

(Müminun 23/75)

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَّجُوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Sıkıntılarını gidererek onlara ikramda bulunsak bile inatla azgınlıkları içinde bocalarlar.

(Müminun 23/76)

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

Hepsine hak ettikleri cezayı veririz ama Rablerine karşı ne yumuşarlar ne de yalvarıp yakarırılar.

(Müminun 23/77)

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

Nihayet suçlarıyla orantılı bir azabın kapısını açtığımızda hemen ümitlerini yitirirler.

(Rum 30/12)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

Kıyamet saati geldiğinde suçluların umutları bitecektir.

(Zuhruf 43/76)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

Biz onlara yanlış yapmış olmayız; yanlış yapanlar kendileridir.

(Al-i İmran 3/182)

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

Bu, yaptıklarınıza karşılıktır. Allah kullarına haksızlık etmez.”

(Hud 11/101)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتَّبِيبِ

Onlara biz yanlış yapmadık ama onlar yanlış kendilerine yaptılar. Rabbinin emri gelince, Allah ile kendi aralarına koyarak yardım istedikleri ilahları hiçbir işe yaramadı. Onların katkıları, sadece çaresizliklerini artırmak oldu.

(Zuhruf 43/77)

وَنَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ

Onlar orada, “Ey Yetkili! Rabbin bu işe bir son versin!” diye bağırlar. O da şöyle der: “Siz, burada kalıcısınız.”

(Mümin 40/49)

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

Ateşte olanlar, cehennem bekçilerine şöyle derler: "Rabbinize yalvarın da bu azabı, hiç değilse bir günlüğüne hafifletsin."

(Mümin 40/50)

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

Onlar şöyle karşılık verirler: "Elçileriniz, o açık belgelerle gelmediler mi?" "Evet" derler. Bekçiler: "O halde Rabbinize kendiniz yalvarın." derler. O kâfirlerin yalvarışları sonuçsuz kalır.

(Zuhruf 43/78)

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Size bütünüyle gerçek olanı getirdik ama çoğunuz bu gerçekten hoşlanmıyorsunuz.

(Zuhruf 43/79)

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

Yoksa onlar işi sağlam mı tutmuşlar? Biz de sağlamcıyız.

(Zuhruf 43/80)

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

Ya da sırlarını ve açığa vurduklarını dinlemediğimizi mi sanıyorlar? Elbette dinleriz, üstelik yanlarına koyduğumuz elçilerimiz olup biteni kayda geçirirler.

(Neml 27/74)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Senin Rabbin içlerinde taşıdıklarını da açığa vurduklarını da çok iyi bilir

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Göklerin ve yerin her gaybı mutlaka, açık bir Kitap'ta kayıtlıdır.

(Kaf 50/20)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ

Sura üflenir; işte bu tehdit edildiğin gündür.

(Kaf 50/21)

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

Herkes yanında, biri rehber diğeri şahit, iki melekle gelir.

(Kaf 50/22)

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

“Bunu hesaba katmıyordun; perdeni açtık; artık bugün gözün keskindir.”

(Kaf 50/23)

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

Berberinde olan der ki “İşte bendeki tüm kayıtlar!”

(Zuhruf 43/81)

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

De ki: “Rahman’ın çocuğu olsa ona, herkesten önce ben kulluk ederim.

(Enbiya 21/24)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

Yoksa Allah ile aralarına koydukları ilahlara mı tutundular? De ki “Delilinizi getirin. Benimle birlikte olanların Kitabı budur. Bu, benden öncekilerin de kitabıdır.”. Onların çoğu, bu gerçeği bilmez de onun için yan çizerler.

(Enbiya 21/25)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

Senden önce gönderdiğimiz her elçiye mutlaka şunu bildirmişizdir: “Benden başka ilah yoktur, kulluğu bana yapın.”

(Enbiya 21/26)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

“Rahman evlat edindi.” dediler. Allah’ın onunla ilgisi olmaz. Evlat dedikleri kişiler ikram görmüş kullardır.

(Enbiya 21/27)

لَا يَسْتَفِئُونَ لَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

İlk sözü onlar söyleyemezler. Onlar, Allah’ın emriyle iş yaparlar.

(Enbiya 21/28)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُسْتَغْفِرُونَ

Yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. O’nun razı olduğu kişiden başkası lehine destek veremezler.
Onlar Allah korkusundan titrerler.

(Enbiya 21/29)

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

Onlardan kim: “Allah ile sizin aranızda ilah benim” derse onu Cehennem’le cezalandırırız. Yanlış yapanları işte böyle cezalandırırız.

(Zuhruf 43/82)

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Hem göklerin ve yerin Rabbi hem de arşın Rabbi olan Allah, onların yaptığı nitelermelerden uzaktır.”

(Enam 6/100)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ

Cinleri Allah’ın ortakları saydılar; oysa cinleri O yaratmıştır. Allah’ın oğulları ve kızları var diye bilgisizce kestirip attılar. O, onların tanımlamalarından uzak ve yücedir.

(Enam 6/101)

بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O’dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir. Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Müminun 23/91)

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

Allah, evlat edinmiş değildir, O'nun beraberinde bir ilah da yoktur. Öyle olsa, her ilah kendi yarattığı ile birlikte hareket eder, biri diğerine üstün gelirdi. Allah, onların yakıştırmalarından uzaktır.

(Müminun 23/92)

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Görünmeyeni de görüneni de bilir. Onların ortak saydıklarıyla da bir ilgisi yoktur.

(Duhan 44/8)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

Ondan başka ilah yoktur; can veren O, öldüren O'dur. O sizin Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.

(Duhan 44/9)

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

Hayır, ötekiler şüphe içinde oyalanıp duruyorlar.

(Zuhruf 43/83)

فَذَرُوهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

Onları kendi hallerine bırak, boş işlere dalsınlar da tehdit edildikleri azap günüyle yüzleştirilinceye dek oyalanıp dursunlar.

(Hicr 15/3)

ذَرُوهُمْ يَأْكُلُوا وَيِنْتَمَتُّوا وَيُلْهَمُهُمُ الْأَمْلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bırak onları yesin içsin hayatın tadını çıkarsınlar, beklentileri kendilerini oyalasın; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Tur 52/45)

فَذَرُوهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

Onları kendi başlarına bırak; cezaya çarptırılacakları güne kadar böyle gitsin.

(Tur 52/46)

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

O gün kurdukları oyun işlerine yaramayacak, yardım da görmeyeceklerdir.

(Tur 52/47)

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Yanlış yapanlar için bundan önce bir azap daha var, onların çoğu bunu bilmez.

(Zuhruf 43/84)

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

Göklerdeki ilah O'dur, yerdeki ilah da O'dur. Doğru kararlar veren ve her şeyi bilen O'dur.

(Enam 6/3)

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

O Allah'tır; göklerde ve yerde ilah O'dur. Sırrınızı da bilir açıkladığınızı da. Bütün kazandıklarınızı bilir.

(Zuhruf 43/85)

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ

Göklerin, yerin ve bu ikisinin arasında olanların yönetimi elinde olan Allah pek yücedir. Kıyamet saatinin bilgisi O'nun yanındadır. Yeniden yaratılıp O'nun huzuruna çıkarılacaksınız.

(Araf 7/187)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ
تَقُلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْنَةً يُسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sana kıyamet saatini soruyorlar, ne zaman bastırıp kalacak diye? De ki: "Onun bilgisi sadece Rabbindedir.

Vakti gelince onu açıklayacak olan odur. Ağırılığı göklerin ve yerin üstüne çökmüştür. Size gelişi ansızın olacaktır." Sanki haberin varmış gibi, tutup sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi sadece Allah katındadır. Ama insanların çoğu bunu bilmezler."

(Lokman 31/34)

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Kıyamet saati ile ilgili bilgi Allah'a aittir. Yağmuru o indirir, rahimlerde bulunan o bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Allah bilir, her şeyin iç yüzünü bilir.

(Zuhruf 43/86)

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Allah ile aralarına koyduklarını yardıma çağırınlar şefaata hakkına sahip olamazlar. Bu hakka sahip olanlar sadece bilerek doğruya şahitlik edenlerdir.

(Furkan 25/17)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

Hem onları, hem de Allah ile aralarına koyup kulluk ettikleri kimseleri topladığı gün, araya koyduklarına; “Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi saptılar?” diyecektir.

(Furkan 25/18)

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

Onlar da, “Sana içten boyun eğimiz; seni bırakıp başka velilere tutunmak bize yakışmaz. Ama sen, onlara ve babalarına nimetler verdin, o zikri unuttular ve bereketsiz bir topluma dönüştüler.”

(Furkan 25/19)

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُزِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

Bunlar, anlattıklarınızı yalan saymışlardı. Bugün bunları ne azaptan kurtarabilirsiniz ne de yardım edebilirsiniz. Sizin içinizden yanlış yapmış ise ona büyük bir azap tattıracağız.

(İsra 17/56)

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

De ki “Allah ile aranızda olduğunu varsaydıklarınızı çağırın; ne sıkıntınızı gidermeye güçleri yeter ne de sizden uzaklaştırmaya.”

(İsra 17/57)

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

Onlar, yani çağırdıkları kendilerini Rablerine daha da yaklaştıracak bir vesilenin peşinde olurlar. İkramını umar, azabından korkarlar. Rabbinin azabı kaçınılması gereken şeydir.

(Sebe 34/22)

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

De ki, “Allah’a yakın sandıklarımıza; göklerde ve yerde zerre kadar hâkimiyeti olmayanlara yalvaracaksınız valvarın. Onların bu iki yerde ne bir ortaklıkları ne de Allah’ın onlardan bir destekçisi vardır.

(Zuhruf 43/87)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

Onlara, kendilerini kimin yarattığını sorarsan kesinlikle “Allah.” diyeceklerdir. Öyleyse bu yanlışta nasıl sürükleniyorlar?

(Enam 6/95)

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ
فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

Daneleri ve çekirdekleri yaran Allah’tır. O, ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır. İşte Allah budur! Nasıl da yanlışta sürükleniyorsunuz?

(Yunus 10/34)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْفَكُونَ

De ki: “Ortak saydıklarınız arasında yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan biri var mı?” De ki: “Yaratmayı başlatan ve onu tekrarlayacak olan Allah’tır. Öyleyse nasıl yanlışta sürükleniyorsunuz?”

(Neml 27/64)

أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قُلُّ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra bir kere daha yaratacak olan kim; size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? De ki: “Eğer doğru kimselerseniz delilinizi getirin.”

(Mümin 40/62)

دُلُّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تُؤْفَكُونَ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir; her şeyin yaratıcısıdır. O’ndan başka ilah yoktur. Yanlışa nasıl sürükleniyorsunuz?

(Zuhruf 43/88)

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

Nebilerine niye şunu söyletiyorlar: “Rabbim! Bunlar inanmayan bir topluluktur.”

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nuh şöyle seslendi: “Rabbim! Bu kâfirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Nuh 71/27)

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

Eğer bırakırsan kullarını saptırırlar. Bunlardan doğacak olanlar da günahkâr ve kâfir olurlar.

(Zuhruf 43/89)

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Onlara göz yum da “Selam!” deyip geçiver; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Mümin 40/69)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ

Allah’ın ayetleri karşısında haklı çıkmaya çalışanları hiç görmez misin? Bunlar neye dayanarak halden hale giriyorlar?”

(Mümin 40/70)

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bunlar öyle kimselerdir ki hem bu Kitap karşısında, hem de önceki elçilerimize gönderdiklerimiz karşısında yalan söylerler; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Hicr 15/85)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

Gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları başka şekilde değil, gerçek varlıklar olarak yarattık. Kıyamet saati nasıl olsa gelecektir. Öyleyse sen de bunlara yeni bir sayfa aç, hiç bir şey olmamış gibi güzel davran.

(Furkan 25/63)

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

Rahmanın kulları yeryüzünde alçak gönüllülikle yürüyen kimselerdir. Kendini bilmezler onlara sataşınca “Selam!” derler.